

# दानिएलचे पुस्तक - क्रमांक एकोणऐंशी

१८८८ च्या बंडाचे अनावरण: लाओदिकीयन अॅडव्हेंटिझमच्या दुसऱ्या पिढीकडून धडे

Jeff Pippenger

2024-02-12

लाओदीकियन अॅडव्हेंटिझमची दुसरी पिढी १८८८ मध्ये उदयास आली, आणि त्या पिढीचे प्रतीकात्मक दर्शन यहेज्केल अध्याय आठमध्ये दुसऱ्या घृणास्पद कृत्यरूपाने घडते, ज्याचे प्रतिनिधित्व “त्याच्या प्रतिमांच्या कोठड्या” असे करण्यात आले आहे.

म्हणून मी आत गेलो आणि पाहिले; आणि पाहा, भिंतीवर सर्व बाजूंनी कोरलेले सर्व प्रकारचे सरपटणारे प्राणी, घृणास्पद पशू, आणि इस्राएलाच्या घराण्याच्या सर्व मूर्ती दिसल्या. आणि त्यांच्या समोर इस्राएलाच्या घराण्याच्या वडिलांपैकी सत्तर पुरुष उभे होते; आणि त्यांच्या मध्ये शाफानाचा पुत्र याजन्या उभा होता; प्रत्येकाच्या हातात त्याचे धूपपात्र होते; आणि धूपाच्या धुराचा दाट मेघ वर जात होता. तेव्हा तो मला म्हणाला, मनुष्यपुत्रा, इस्राएलाच्या घराण्याचे वडील अंधारात, प्रत्येक जण आपल्या प्रतिमांच्या कक्षांत, काय करीत आहेत, हे तू पाहिले आहेस काय? कारण ते म्हणतात, परमेश्वर आम्हाला पाहत नाही; परमेश्वराने पृथ्वीचा त्याग केला आहे. यहेज्केल 8:10-12.

प्रतिमांच्या कोठड्या या प्राचीन पुरुष म्हणून दर्शविलेल्यांच्या अंतःकरणांतील दुष्ट गुपितांचे प्रतिनिधित्व करतात; आणि त्यांनी तीच दुष्टता केवळ आपल्या मनांच्या कोठड्यांतच नव्हे, तर देवाच्या पवित्रस्थानाच्या कोठड्यांतही आणली आहे.

ज्याची दृष्टी दुष्ट आहे अशा मनुष्याची भाकर तू खाऊ नकोस, आणि त्याच्या रुचकर पदार्थांची इच्छा धरू नकोस; कारण तो आपल्या अंतःकरणात जसा विचार करतो, तसाच तो असतो. “खा आणि प्या,” असे तो तुला म्हणतो; परंतु त्याचे अंतःकरण तुझ्याबरोबर नसते. नीतिसूत्रे 23:6, 7.

प्रतिमांच्या कक्षांची दुष्टता मंदिराच्या भिंतींवरही आणि प्राचीन पुरुषांच्या मनांच्या भिंतींवरही लिहिलेली आहे. यहेज्केल अध्याय आठमधील दुसऱ्या घृणास्पद कृत्याचे गुप्त प्रतिमाकक्ष लाओदीकेयी अॅडव्हेंटिझमच्या दुसऱ्या पिढीचे प्रतिनिधित्व करतात; आणि त्या चार घृणास्पद कृत्यांपैकी दुसरे घृणास्पद कृत्य सामूहिक बंडखोरीवर भर देण्यासाठी अधिक काळ घेतो, जरी ही सर्व चारही घृणास्पद कृत्ये त्या पुरुषांकडून केली जात असल्याप्रमाणे दर्शविली आहेत, जे लोकांचे रक्षक असणे अपेक्षित होते.

“जे सर्व घृणास्पद कृत्ये केली जात आहेत, त्यांमुळे ‘उसासे टाकतात आणि आक्रोश करतात’ अशांवर सुटकेची खूण ठेवण्यात आली आहे. आता मृत्यूचा देवदूत बाहेर पडतो, ज्याचे प्रतिनिधित्व यहेज्केलाच्या दर्शनात संहारक शस्त्रे धारण केलेल्या पुरुषांनी केले आहे; ज्यांना अशी आज्ञा दिली जाते: ‘म्हातारे आणि तरुण, कुमारिका, लहान मुले आणि स्त्रिया—यांचा पूर्ण संहार करा; परंतु ज्याच्यावर ती खूण आहे अशा कोणत्याही मनुष्याजवळ जाऊ नका; आणि माझ्या पवित्रस्थानापासून आरंभ करा.’ संदेष्टा म्हणतो: ‘मग त्यांनी घरासमोर असलेल्या वडीलधाऱ्या पुरुषांपासून सुरुवात केली.’ यहेज्केल 9:1-6. विनाशाचे कार्य त्यांच्यामध्ये आरंभ होते, ज्यांनी लोकांचे आध्यात्मिक पालक असल्याचा दावा केला होता. खोटे रखवालदार पहिले पडतात. दया करायला किंवा वाचवायला कोणीही नाही. पुरुष, स्त्रिया, कुमारिका आणि लहान मुले—सर्वजण एकत्र नष्ट होतात.” द ग्रेट कॉन्ट्रॅक्ट्स, 656.

दुसऱ्या पिढीच्या आगमनाची खूण ठरणारे बंड विशेषतः लॉडिकीयन अॅडव्हेंटिझमच्या नेतृत्वाशी संबंधित आहे, जसे की 1888 मध्ये मिनियापोलिस येथे झालेल्या जनरल कॉन्फरन्स सभेत पूर्ण झाले. ते “इस्राएलच्या घरातील वडीलजन” या अभिव्यक्तीद्वारे, तसेच “सत्तर पुरुष” यांद्वारे दर्शविले जाते. मोशेच्या कार्याशी सत्तर वडीलजन संबंधित होते, आणि येशूच्या शिष्यांच्या दुसऱ्या गटात सत्तर पुरुष होते. “सत्तर” हे नेतृत्वाचे प्रतिनिधित्व करते, जसे

“वडीलजन” देखील करतात. दुसरी घृणास्पद गोष्ट नेतृत्वावर अतिरिक्त भर देते, आणि असे करताना ती या घृणास्पद गोष्टीचा संबंध नेतृत्वाच्या सामूहिक बंडाशी असल्यावर भर देते.

सत्तर प्राचीन पुरुषांच्या मध्यभागी “शाफानाचा पुत्र याजन्याह” उभा होता. “याजन्याह” या नावाचा अर्थ “देवाने ऐकलेला” असा आहे, आणि तो अशा नेतृत्वाचे प्रतिनिधित्व करतो की जे देव बोलत असतानाच बंड करून उठले; कारण त्याने देवाचा आवाज ऐकला, परंतु ऐकण्यास नकार दिला; कारण त्याने असे प्रतिपादन केले की देवाने आपल्या लोकांना सोडून दिले आहे, आणि गुप्त कक्षांमध्ये काय घडत आहे ते देव पाहत नाही. याजन्याह हा “शाफानाचा पुत्र” होता, आणि “शाफान” या नावाचा अर्थ “लपविणे” असा आहे. दुसऱ्या पिढीची ही पार्श्वभूमी अशा नेतृत्वाच्या बंडाचे प्रतिनिधित्व करते की जे देव बोलत असतानाच बंड केले, आणि त्यांना असे वाटत होते की देव त्यांच्या कृती पाहत नाही किंवा त्यांची काळजी करीत नाही.

सिस्टर व्हाइट यांनी नोंद केली की 1888 च्या जनरल कॉन्फरन्सदरम्यान लाओदिकीअन अॅडव्हेंटिझमच्या नेतृत्वातील संभाषणे त्यांना दाखविण्यात आली. 1888 च्या जनरल कॉन्फरन्समध्ये देवाने सिस्टर व्हाइट यांना नेत्यांच्या त्या सभांची दृश्ये दाखविली, ज्या ते आपापसांत करीत असत, जेव्हा त्यांना वाटत असे की देव ऐकत नाही. तेथे, आपल्या खोल्यांच्या गुप्ततेत, त्यांनी सिस्टर व्हाइट, तिचा मुलगा, आणि एल्डर्स जोन्स व वॅगनर यांच्याविरुद्ध दुष्ट बोलले. त्यांना वाटले की ते निर्भयपणे बोलू शकतात, कारण देव त्यांना त्यांच्या खाजगी निवासस्थानी पाहू शकत नाही; परंतु देवाने हीच संभाषणे संदृष्टीला दाखविली. ते एका सामूहिक सभेत होते, आणि प्रेरणेनुसार ते उत्तर पावसाचा संदेश ऐकत होते, परंतु त्यांनी ऐकण्यास नकार दिला.

१८८८ मध्ये अशा प्रकारचे उघड बंड प्रकट करणारे नेतृत्व कशामुळे निर्माण झाले होते, ज्याची तुलना सिस्टर व्हाइट यांनी कोरह, दाथान आणि अबीराम यांच्या बंडाशी केली?

“जेव्हा तुम्ही पवित्र आत्म्याद्वारे प्रकाशित व्हाल, तेव्हा मिनियापोलिस येथील ते सर्व दुष्टपण जसे आहे तसे, देव जसे त्याकडे पाहतो तसे, तुम्हाला दिसेल. या जगात मी तुम्हाला पुन्हा कधीच पाहिले नाही तरी, विनाकारण तुम्ही माझ्यावर आणलेल्या दुःख, क्लेश आणि आत्म्याच्या ओझ्याबद्दल मी तुम्हाला क्षमा करते, याची खात्री बाळगा. परंतु तुमच्या आत्म्याच्या हितासाठी, आणि ज्याने तुमच्यासाठी प्राण दिला त्याच्या खातिर, तुम्ही तुमच्या चुका पाहाव्यात व त्यांची कबुली द्यावी, अशी माझी इच्छा आहे. तुम्ही देवाच्या आत्म्याला विरोध करणाऱ्यांशी एकरूप झाला होता. प्रभु बंधू Jones आणि Waggoner यांच्या द्वारे कार्य करीत आहे, याचा तुम्हाला आवश्यक तो सर्व पुरावा होता; तरीही तुम्ही तो प्रकाश स्वीकारला नाही; आणि ज्या भावना तुम्ही जोपासल्या, सत्याविरुद्ध जे शब्द तुम्ही उच्चारले, त्यानंतरही तुम्हाला हे कबूल करण्यास तयारी वाटली नाही की तुम्ही चुकीचे केले होते, की या पुरुषांकडे देवाकडून संदेश होता, आणि तुम्ही संदेश व संदेशवाहक या दोन्हीची उपेक्षा केली होती.”

“मिनियापोलिस येथे जे प्रकट झाले, तसे दृढ आत्मसंतोष आणि प्रकाश स्वीकारण्यास व मान्य करण्यास अशी अनिच्छा मी यापूर्वी आमच्या लोकांमध्ये कधीही पाहिली नव्हती. मला दाखविण्यात आले आहे की त्या सभेत प्रकट झालेल्या भावनेला ज्यांनी जपले, त्या समूहातील एकालाही, जोपर्यंत त्यांनी आपला अभिमान नमविला नाही आणि आपण देवाच्या आत्म्याने प्रेरित नव्हतो, तर आपली मने व अंतःकरणे पूर्वग्रहांनी भरलेली होती, अशी कबुली दिली नाही, तोपर्यंत स्वर्गातून त्यांच्याकडे पाठविण्यात आलेल्या सत्याच्या मौल्यवानतेचे स्पष्ट प्रकाशात आकलन पुन्हा होणार नव्हते. प्रभू त्यांच्याजवळ यावयास, त्यांना आशीर्वाद द्यावयास आणि त्यांच्या पाठीमागे जाण्याच्या पापांपासून त्यांना बरे करावयास इच्छित होता, परंतु त्यांनी ऐकले नाही. त्यांना प्रेरित करणारा तोच आत्मा होता ज्याने कोरह, दाथान आणि अबीराम यांना प्रेरित केले होते. इस्राएलातील ते पुरुष स्वतः चुकीचे असल्याचे सिद्ध करील असा सर्व पुरावा प्रतिरोध करण्यास दृढनिश्चयी होते, आणि ते आपल्या असंतोषाच्या मार्गावर पुढेच पुढे जात राहिले, इतके की अनेकजण त्यांच्याबरोबर एकरूप होण्यासाठी ओढले गेले.”

“हे कोण होते? दुर्बल नव्हते, अज्ञानी नव्हते, अप्रकाशित नव्हते. त्या बंडामध्ये मंडळीत प्रसिद्ध असे दोनशे पन्नास सरदार, कीर्तिमान पुरुष होते. त्यांची साक्ष काय होती? ‘सर्व मंडळी पवित्र आहे, त्यांपैकी प्रत्येक जण पवित्र आहे, आणि परमेश्वर त्यांच्यामध्ये आहे; तर मग तुम्ही परमेश्वराच्या मंडळीवर स्वतःला उंच का करता?’

[Numbers 16:3]. कोरह आणि त्याचे सहकारी देवाच्या न्यायाखाली नाश पावले तेव्हा, ज्यांना त्यांनी फसविले होते त्या लोकांनी या चमत्कारात परमेश्वराचा हात पाहिला नाही. दुसऱ्या दिवशी सकाळी सर्व मंडळीने मोशे आणि अहरोन यांच्यावर दोष ठेवून म्हटले, 'तुम्ही परमेश्वराच्या लोकांना मारून टाकले आहे' [Verse 41], आणि मंडळीवर महामारी आली, आणि चौदा हजारांपेक्षा अधिक लोक मृत्यूमुखी पडले."

"जेव्हा मी मिनिआपोलिस सोडण्याचा निर्धार केला, तेव्हा परमेश्वराचा दूत माझ्याजवळ उभा राहिला आणि म्हणाला: 'तसे नाही; देवाला या ठिकाणी तुझ्याकडून एक कार्य करून घ्यावयाचे आहे. लोक कोरह, दाथान आणि अबीराम यांच्या बंडाची पुनरावृत्ती करीत आहेत. मी तुला तुझ्या योग्य स्थानावर ठेवले आहे, जे प्रकाशात नसलेले लोक मान्य करणार नाहीत; ते तुझ्या साक्षीकडे लक्ष देणार नाहीत; परंतु मी तुझ्याबरोबर असेन; माझी कृपा आणि माझे सामर्थ्य तुला धारण करून ठेवील. ते तुझा तिरस्कार करीत नाहीत, तर मी माझ्या लोकांकडे पाठविलेल्या दूतांचा आणि संदेशाचा तिरस्कार करीत आहेत. त्यांनी परमेश्वराच्या वचनाचा अपमान केला आहे. सैतानाने त्यांच्या डोळ्यांना आंधळे केले आहे आणि त्यांच्या निर्णयशक्तीला विपर्यासित केले आहे; आणि जोपर्यंत प्रत्येक जीवात्मा आपल्या या पापाचा—देवाच्या आत्म्याचा अपमान करणाऱ्या या अपवित्र स्वातंत्र्यभावाचा—पश्चात्ताप करीत नाही, तोपर्यंत ते अंधारात चालतील. जर त्यांनी पश्चात्ताप करून परिवर्तन अनुभवले नाही, म्हणजे मी त्यांना बरे करावे, तर मी दीपाधार त्याच्या स्थानावरून दूर करीन. त्यांनी आपली आध्यात्मिक दृष्टी मंद केली आहे. देवाने आपला आत्मा आणि आपले सामर्थ्य प्रकट करावे, अशी त्यांची इच्छा नव्हती; कारण माझ्या वचनाविषयी त्यांच्यामध्ये उपहास आणि किळस यांचा आत्मा आहे. हलकेपणा, क्षुल्लकपणा, थट्टा, आणि विनोद हे दररोज आचरणात आणले जातात. त्यांनी मला शोधण्याकरिता आपली अंतःकरणे लावली नाहीत. ते आपल्या स्वतःच्या पेटवलेल्या ठिणग्यांत चालत आहेत, आणि जर त्यांनी पश्चात्ताप केला नाही तर ते शोकात पडून राहतील. असे परमेश्वर म्हणतो: आपल्या कर्तव्याच्या ठिकाणी स्थिर उभा रहा; कारण मी तुझ्याबरोबर आहे, आणि मी तुला सोडणार नाही किंवा तुझा त्याग करणार नाही.' देवाकडून आलेल्या या शब्दांकडे दुर्लक्ष करण्याचे धाडस मी केले नाही."

"बॅटल क्रीकमध्ये स्पष्ट, तेजस्वी किरणांनी प्रकाश झळकत होता; परंतु मिनिआपोलिस येथील सभेमध्ये ज्यांनी काही भाग घेतला, त्यांपैकी कोण प्रकाशाकडे आला आणि परमेश्वराने स्वर्गातून त्यांच्याकडे पाठविलेल्या सत्याच्या समृद्ध खजिन्यांचा स्वीकार केला? कोण नेते, येशू ख्रिस्त, याच्या पावलोपावली चालत राहिले? कोणांनी आपल्या चुकीच्या आवेशाची, आपल्या अंधत्वाची, आपल्या मत्सराची व दुष्ट संशयांची, सत्याविरुद्धच्या आपल्या अवज्ञेची संपूर्ण कबुली दिली? एकही नाही; आणि प्रकाशाची कबुली देण्याकडे त्यांनी दीर्घकाळ केलेल्या दुर्लक्षामुळे तो त्यांना फार मागे टाकून गेला आहे; ते कृपेमध्ये आणि आपला प्रभु ख्रिस्त येशू यांच्या ज्ञानामध्ये वाढत गेले नाहीत. त्यांनी आवश्यक ती कृपा स्वीकारण्यात अपयश पत्करले, जी त्यांना प्राप्त होऊ शकली असती आणि जिने त्यांना धार्मिक अनुभवात सामर्थ्यवान पुरुष बनविले असते."

"मिनिआपोलिस येथे घेतलेली भूमिका उघडपणे अशी एक अगम्य अडथळा ठरली, की ज्यामुळे मोठ्या प्रमाणात ते संशय करणारे, प्रश्न उपस्थित करणारे, सत्य नाकारणारे आणि देवाच्या सामर्थ्याला नाकारणारे यांच्याबरोबरच बंदिस्त झाले. जेव्हा आणखी एक संकट येईल, तेव्हा ज्यांनी इतक्या दीर्घकाळ पुराव्यावर पुरावा रचून दिला असताना त्याला विरोध केला आहे, त्यांची पुन्हा त्या मुद्द्यांवर परीक्षा होईल ज्या ठिकाणी ते इतक्या स्पष्ट रीतीने अपयशी ठरले होते; आणि मग त्यांच्यासाठी जे देवाकडून आहे ते स्वीकारणे आणि जे अंधकाराच्या शक्तींकडून आहे ते नाकारणे कठीण होईल. म्हणून त्यांच्यासाठी एकमेव सुरक्षित मार्ग म्हणजे नम्रतेने चालणे, आपल्या पावलांसाठी सरळ वाटा करणे, अन्यथा लंगडे मार्गाबाहेर वळविले जातील. आपण कोणाची संगत धरतो याने सर्वस्वी फरक पडतो—ते देवाबरोबर चालणारे, त्याच्यावर विश्वास ठेवणारे आणि त्याच्यावर भरोसा धरणारे लोक असोत, किंवा स्वतःच्या कथित शहाणपणामागे जाणारे, स्वतःच पेटविलेल्या ठिणग्यांच्या प्रकाशात चालणारे लोक असोत."

"ज्यांनी सत्याच्या विरोधात कार्य केले आहे त्यांच्या प्रभावाचा प्रतिकार करण्यासाठी जितका वेळ, काळजी आणि परिश्रम आवश्यक पडला, तो एक भयंकर तोटा ठरला आहे; कारण आपण आध्यात्मिक ज्ञानात अनेक वर्षे

पुढे जाऊ शकलो असतो; आणि जे प्रकाशात चालले पाहिजेत त्यांनी प्रभूला जाणून घेण्यासाठी पुढे चालत राहिले असते, म्हणजे त्यांना हे कळले असते की त्याचे प्रगटीकरण प्रभातकाळाप्रमाणे सिद्ध केलेले आहे, तर कितीतरी, कितीतरी जीव मंडळीत जोडले गेले असते. परंतु देव आपल्या लोकांकडे पाठवितो त्या सत्याच्या विरोधात ग्रॅनाइटच्या भिंतीप्रमाणे उभे राहिलेल्या कार्यकर्त्यांच्या प्रभावाचा प्रतिकार करण्यासाठी जेव्हा इतका परिश्रम थेट मंडळीमध्येच खर्च करावा लागतो, तेव्हा जग तुलनेने अंधकारातच राहते.”

“देवाचा उद्देश असा होता की पहारेकरी उठावेत आणि एकमुखाने ठाम संदेश प्रसारित करावा, रणशिंंगाचा निःसंदिग्ध नाद करावा, जेणेकरून लोक सर्वजण आपल्या कर्तव्याच्या स्थानावर तत्परतेने उभे राहून त्या महान कार्यात आपापला भाग पार पाडतील. मग महान सामर्थ्य घेऊन स्वर्गातून खाली येणाऱ्या त्या दुसऱ्या देवदूताचा प्रबळ, स्वच्छ प्रकाश आपल्या गौरवाने पृथ्वी भरून टाकला असता. आपण अनेक वर्षे मागे पडलो आहोत; आणि जे अंधत्वात उभे राहिले व देवाचा जो संदेश मिनीयापोलिस सभेतून जळत्या दिव्यासारखा बाहेर जावा असा त्याचा हेतू होता, त्या अगदी संदेशाच्या प्रगतीस अडथळा आणला, त्यांनी देवासमोर आपली अंतःकरणे नम्र करणे आवश्यक आहे आणि आपल्या मनाच्या अंधत्वामुळे व हृदयाच्या कठोरतेमुळे हे कार्य कसे अडथळले गेले आहे हे पाहून समजून घेणे आवश्यक आहे.” Manuscript Releases, volume 14, 107-111.

१८८८ मध्ये अशी उघड बंडखोरी प्रकट करणारे नेतृत्व कशामुळे निर्माण झाले होते, की ज्याची तुलना सिस्टर व्हाइट यांनी कोरह, दाथान आणि अबीराम यांच्या बंडाशी केली? याचे उत्तर निःसंशयपणे १८६३ च्या बंडामध्ये दडलेले आहे; त्या बंडाने त्या गोष्टीसाठी मार्ग तयार केला ज्याविषयी येहेज्केलला सांगण्यात आले होते की ती त्याहूनही मोठी घृणास्पद कृत्ये असतील. लेवीय पुस्तकाच्या सव्वीसाव्या अध्यायातील “सात वेळा” नाकारणे, आणि एक बनावट तक्ता सादर करणे, यामुळे १८६३ च्या त्या बनावटपणाला टिकवून धरण्याची आवश्यकता निर्माण झाली असती. अशा रीतीने, मिलर आपल्या रत्नांना विखुरले जाताना आणि कचऱ्याखाली तसेच बनावट रत्नांनी व नाण्यांनी झाकले जाताना पाहत राहिला असता. जगातील एक म्हण अशी आहे, “इतिहास विजेत्यांकडून लिहिला जातो.”

प्रत्यक्षात विजेते नसतानाही, लाओदिकीया अर्द्धेतिस्ट चर्चचे नेतृत्व करणाऱ्यांनी चार पिढ्यांमधून वाढत गेलेल्या बंडाला पुष्टी देणारी एक ऐतिहासिक कथा उभी करण्यासाठी वेळ आणि परिश्रम खर्च केले आहेत, आणि त्या बंडाला स्वर्गीय देवदूतांनी नोंदविलेल्या वास्तविक इतिहासापासून फार दूर अशा प्रकाशात मांडण्याचा प्रयत्न केला आहे. इतिहासाचे पुनर्लेखन हे कॅथोलिक चर्चच्या जेसुइट्यांचे एक वैशिष्ट्यपूर्ण लक्षण आहे, आणि ऐतिहासिक पुनर्रचनावाद हा लाओदिकीया अर्द्धेतिस्ट इतिहासकारांचा जुना धंदाच राहिला आहे. आजकाल लाओदिकीया अर्द्धेतिस्ट “इतिहासकार” मिनीयापोलिस जनरल कॉन्फरन्स अधिवेशनाविषयी जे लिहितात, ते ऐतिहासिक पुनर्रचनावादाचे एक आदर्श उदाहरण आहे.

त्या सभेमधील बंडखोरांपैकी काहींनी शेवटी कदाचित पश्चात्ताप केला असेल; परंतु नियमाला असलेला अपवाद हा नियम नाकारत नाही. कोरह, दाथान आणि अबीराम यांच्या बंडाची पुनरावृत्ती होत असल्यामुळे, सिस्टर व्हाइट यांना तेथे थांबून त्या सभेची नोंद करण्याची आज्ञा देण्यात आली होती. धार्मिकतेचा संदेश विश्वासाद्वारे समजला गेला की नाही, तो नाकारला गेला की नाही, अथवा नंतर स्वीकारला गेला की नाही, याभोवती साक्ष्याची रचना करणे, हे अर्द्धेतिस्ट इतिहासकारांसाठी कोरह, दाथान आणि अबीराम यांनी पूर्वचित्रित केलेल्या बंडाविषयीच्या प्रेरित साक्ष्यापासून दूर पळणे होय.

त्या तिघा बंडखोरांपैकी कोणता जण नंतर पश्चात्ताप करून मोशेसोबतच्या नेतृत्वात पुन्हा स्वीकारला गेला, असे मोशेच्या नोंदीत दाखविले आहे?

“या चळवळीतील प्रमुख प्रेरक आत्मा कोरह हा लेवी वंशातील, कहाथाच्या कुलातील आणि मोशेचा चुलतभाऊ होता; तो सामर्थ्यवान व प्रभावशाली मनुष्य होता. दर्शनमंडपाच्या सेवेसाठी नेमणूक झालेली असूनही तो आपल्या स्थानाबद्दल असमाधानी झाला होता आणि याजकपदाच्या मानमरातबाची आकांक्षा बाळगत होता. पूर्वी प्रत्येक कुटुंबातील ज्येष्ठ पुत्रावर असणारे याजकपद अहरोन व त्याच्या घराण्याला देण्यात आल्यामुळे मत्सर व

असमाधान निर्माण झाले होते, आणि काही काळापासून कोरह गुप्तपणे मोशे व अहरोन यांच्या अधिकाराला विरोध करित होता, जरी उघड बंडखोरीचे कोणतेही कृत्य करण्याचे त्याने धाडस केले नव्हते. अखेरीस त्याने नागरी व धार्मिक अशा दोन्ही अधिकारांना उलथून टाकण्याचा धाडसी बेत रचला. त्याला सहानुभूती दर्शविणारे मिळण्यात तो कमी पडला नाही. दर्शनमंडपाच्या दक्षिण बाजूस, कोरह व कहाथी यांच्या तंबूच्या जवळच, रूबेन वंशाची छावणी होती; या वंशातील दोन सरदार, दाथान व अबीराम, यांच्या तंबू कोरहाच्या तंबूजवळ होते. या सरदारांनी त्याच्या महत्त्वाकांक्षी योजनांना तत्परतेने साथ दिली. याकोबाच्या ज्येष्ठ पुत्राचे वंशज असल्यामुळे त्यांनी असा दावा केला की नागरी अधिकार त्यांचाच आहे, आणि त्यांनी याजकपदाचे मान कोरहाबरोबर वाटून घेण्याचा निर्धार केला.”

लोकांमधील भावनांची अवस्था कोरहाच्या डावांना अनुकूल ठरली. आपल्या निराशेच्या कटुत्वात त्यांचे पूर्वीचे संशय, मत्सर आणि द्वेष पुन्हा परत आले, आणि त्यांच्या तक्रारी पुन्हा त्यांच्या सहनशील नेत्याविरुद्ध वळल्या. इस्राएल लोक सतत या वस्तुस्थितीची दृष्टी हरपून बसत होते की ते दैवी मार्गदर्शनाखाली आहेत. ते विसरले की कराराचा देवदूत हा त्यांचा अदृश्य नेता होता; की मेघस्तंभाच्या आड ख्रिस्ताची उपस्थिती त्यांच्या पुढे चालत होती; आणि मोशेला त्याच्या सर्व सूचना त्याच्याकडून प्राप्त होत होत्या.

“त्यांना सर्वांनी अरण्यात मरावे लागेल, या भयंकर शिक्षेला अधीन व्हावयास ते तयार नव्हते; आणि म्हणून त्यांना हे मानण्याकरिता प्रत्येक सबब पकडण्याची तयारी होती की त्यांना पुढे नेणारा देव नव्हे तर मोशे होता, आणि त्यानेच त्यांचा विनाश घोषित केला होता. पृथ्वीवरील सर्वांत नम्र मनुष्याचे सर्वोत्तम प्रयत्नही या लोकांच्या अवज्ञाधर्मितेला आवर घालू शकले नाहीत; आणि त्यांच्या पूर्वीच्या हट्टाग्रहाबद्दल देवाच्या अप्रसन्नतेची चिन्हे त्यांच्या भग्न झालेल्या रांगांमध्ये आणि कमी झालेल्या संख्येमध्ये अजूनही त्यांच्या डोळ्यांसमोर असतानाही, त्यांनी त्या धड्याला मनावर घेतले नाही. पुन्हा एकदा ते परीक्षेने पराभूत झाले.” पॅट्रिआवर्स अँड प्रॉफेट्स, 395, 396.

लाओदिकीय अॅडव्हेंटिझमची सुरुवात 1856 मध्ये झाली, आणि 1863 मध्ये ती कायदेशीररीत्या नोंदणीकृत लाओदिकीय अॅडव्हेंटिस्ट चर्च बनली. पूर्वीच्या लेखांमध्ये जसे आधीच मांडले आहे, तसे लाओदिकिया कधीही तारण पावते असे कोणतेही प्रेरित साक्ष्य नाही. ती आपल्या स्थितीबद्दल पश्चात्ताप करून, फिलाडेल्फियाद्वारे दर्शविलेला अनुभव स्वीकारल्याशिवाय तारण पावू शकत नाही. लाओदिकिया ही अशी एक प्रजा आहे की जिला प्रभूच्या मुखातून बाहेर टाकले जाऊन न्याय केला जातो. लाओदिकीय चर्च म्हणून, प्रेरणा असे ओळख करून देते की चर्चला प्राचीन इस्राएलप्रमाणे अरण्यात भटकण्याचे नियत झाले होते.

प्राचीन इस्राएलमधील बंडखोरांपैकी कोण चाळीस वर्षे अरण्यात भटकून नंतर वचनदत्त देशात प्रवेश केला? एकाही जीवाने नाही, आणि त्यांचे भटकणे आधुनिक इस्राएलच्या भटकण्याचे प्रतीक होते.

कोरह, दाथान आणि अबीराम यांचे बंड (जे १८८८ च्या बंडाचे प्रतिरूप होते) हे लोकांवरील त्या न्यायनिर्णयाचा स्वीकार करण्यास त्यांच्या अनिच्छेवर आधारित होते, ज्यामध्ये त्यांना चाळीस वर्षे अरण्यात भटकत राहण्यास नेमले गेले होते. १८८८ चे बंड हे नेतृत्वाने त्या घोषणेचा नकार केल्यावर आधारित होते, ज्यात त्यांना लाओदिकेया म्हणून ओळखण्यात आले होते आणि त्यांच्या अवज्ञेमुळे त्यांना आणखी बरीच वर्षे अरण्यात भटकत राहण्यास नेमले गेले होते.

“ए. टी. जोन्स आणि ई. जे. वॅगनर यांच्या द्वारे आम्हांस देण्यात आलेला संदेश हा लाओदिकेया मंडळीकरिता देवाचा संदेश आहे; आणि जो कोणी सत्यावर विश्वास असल्याचा दावा करतो, तरीही देवदत्त किरणे इतरांवर परावर्तित करित नाही, त्याच्यावर धिक्कार असो.” The 1888 Materials, 1053.

जे प्राचीन पुरुष 1888 मध्ये लोकांचे संरक्षक असावयाचे होते, ते स्वतःला “धनवान असून मालमत्तेने समृद्ध” आहेत, असे मानत होते. 1888 पूर्वी ही अवस्था कशी निर्माण झाली, याचा आपण पुढील लेखात विचार करू.

“ज्यांनी प्रकाश व सत्य प्राप्त केले आहे त्यांपैकी काहीजण किती त्वरेने सैतानाच्या फसवणुका स्वीकारतात आणि खोट्या पवित्रतेने मोहित होतात, हे पाहून माझा जीव फार खिन्न होतो. जेव्हा मनुष्य प्रभूने स्थापन केलेल्या त्या सीमाचिन्हांपासून दूर फिरतात, ज्यायोगे भविष्यवाणीमध्ये दर्शविल्याप्रमाणे आपले स्थान आपण समजू शकतो, तेव्हा ते कुठे चालले आहेत हे त्यांना स्वतःलाच ठाऊक नसते.”

“खरा बंडखोरपणा कधी बरा होऊ शकतो की नाही, याविषयी मला शंका वाटते. कोरह, दाथान आणि अबीराम यांच्या बंडाविषयी Patriarchs and Prophets मध्ये अभ्यास करा. हे बंड विस्तृत झाले होते; त्यात दोन माणसांपेक्षा अधिक लोक सहभागी होते. मंडळीतील दोनशे पन्नास अधिपती, नामांकित पुरुष, यांचे त्यास नेतृत्व होते. बंडखोरीला तिचे योग्य नाव द्या आणि धर्मत्यागाला त्याचे योग्य नाव द्या; आणि मग विचार करा की, प्राचीन काळातील देवाच्या लोकांचा अनुभव, त्यातील सर्व आक्षेपाई वैशिष्ट्यांसह, इतिहासात नोंद व्हावी म्हणून विश्वासूपणे लिहून ठेवण्यात आला. पवित्र शास्त्र घोषित करते, ‘ही सर्व गोष्टी ... आमच्या बोधासाठी लिहिल्या गेल्या आहेत, ज्यांच्यावर युगांचा शेवट आला आहे.’ आणि जर सत्याचे ज्ञान असलेले पुरुष व स्त्रिया आपल्या महान नेत्यापासून इतके दूर गेले आहेत की, ते धर्मत्यागाच्या महान नेत्याला स्वीकारून त्यालाच ‘ख्रिस्त आमचे नीतिमत्त्व’ असे नाव देतील, तर त्याचे कारण हेच की त्यांनी सत्याच्या खाणीत खोलवर उत्खनन केलेले नाही. त्यांना मौल्यवान धातुखनिज आणि हीन द्रव्य यांतील भेद ओळखता येत नाही.”

“देवाच्या वचनात खोट्या संदेश्यांविषयी, जे त्यांच्या विधर्मी शिकवणींसह येतील आणि शक्य असल्यास निवडिलेल्यांनाही फसवतील, अशा विपुलतेने दिलेल्या इशान्यांचे वाचन करा. या चेतावण्यांनंतरही, मंडळी खोटे आणि खरे यांतील भेद का ओळखत नाही? जे कोणी कोणत्याही प्रकारे अशा रीतीने भरकटले गेले आहेत, त्यांनी देवासमोर स्वतःला नम्र करावे आणि मनःपूर्वक पश्चात्ताप करावा, कारण ते इतक्या सहजपणे मार्गभ्रष्ट झाले. त्यांनी खऱ्या मेंढपाळाचा आवाज आणि परक्याचा आवाज यांतील भेद ओळखला नाही. अशा सर्वांनी त्यांच्या अनुभवाच्या या अध्यायाचा पुनर्विचार करावा.”

“अर्धशतकाहून अधिक काळ देव आपल्या आत्म्याच्या साक्षीद्वारे आपल्या लोकांना प्रकाश देत आला आहे. इतका काल लोटल्यानंतर आता काही पुरुष आणि त्यांच्या पत्नींवर संपूर्ण विश्वासणाऱ्या मंडळीला भ्रमनिरास करून श्रीमती व्हाईट या फसवणूक करणाऱ्या व भ्रामक आहेत, असे घोषित करण्याचे कार्य सोपविले गेले आहे काय? ‘त्यांच्या फळांवरून तुम्ही त्यांना ओळखाल.’”

“ज्यांना देवाने त्यांना दिलेल्या सर्व पुराव्यांकडे दुर्लक्ष करता येते, आणि त्या आशीर्वादाचे शापात रूपांतर करता येते, त्यांनी आपल्या स्वतःच्या आत्म्यांच्या सुरक्षिततेबद्दल थरथर कापले पाहिजे. जर त्यांनी पश्चात्ताप केला नाही, तर त्यांचा दीपस्तंभ त्याच्या जागेवरून काढून टाकला जाईल. प्रभूचा अपमान करण्यात आला आहे. सत्याचा ध्वज—पहिल्या, दुसऱ्या, आणि तिसऱ्या देवदूतांच्या संदेशांचा—धुळीत फरफटत राहू देण्यात आला आहे. जर राखणदारांना अशा रीतीने लोकांना भरकटू दिले गेले, तर आपल्या कळपाला कोणत्या प्रकारचा चारा दिला जात होता हे ओळखण्यास तीक्ष्ण विवेकबुद्धीचा अभाव होता, यासाठी देव काही आत्म्यांना जबाबदार धरेल.”

“धर्मत्याग पूर्वी घडले आहेत, आणि अशा प्रकारच्या गोष्टी विकसित होऊ देण्यास प्रभूने भूतकाळात परवानगी दिली आहे, जेणेकरून हे दर्शविले जावे की, जेव्हा त्याचे लोक या गोष्टी तसेच आहेत काय हे पाहण्यासाठी उदात्त बरेयकरांप्रमाणे स्वतः शास्त्रांचा शोध न घेता मनुष्यांच्या वचनांवर अवलंबून राहतात, तेव्हा ते किती सहजपणे दिशाभूल केले जातील. आणि अशा प्रकारच्या गोष्टी घडू देण्यास प्रभूने परवानगी दिली आहे, जेणेकरून इशारे दिले जावेत की अशा गोष्टी घडतील.”

“बंडखोरी व धर्मत्याग आपण श्वास घेतो त्या वायुमंडळातच भरून राहिले आहेत. आपण विश्वासाने आपल्या असहाय आत्म्यांना ख्रिस्तावर लटकवून ठेवले नाही, तर त्यांचा परिणाम आपल्यावर होईल. जर मनुष्य आता इतक्या सहजपणे फसवले जात असतील, तर जेव्हा सैतान स्वतःला ख्रिस्त म्हणून सादर करील, आणि चमत्कार करील, तेव्हा ते कसे स्थिर उभे राहतील? त्याच्या विपर्यासांनी त्या वेळी कोण अविचल राहिल—तो ख्रिस्त असल्याचा दावा करित असताना, प्रत्यक्षात तो केवळ ख्रिस्ताचे व्यक्तिमत्त्व धारण करणारा सैतान असेल, आणि

वरकरणी ख्रिस्ताचीच कृत्ये करीत असेल? देवाच्या लोकांना खोट्या ख्रिस्तांना आपली निष्ठा अर्पण करण्यापासून कोण अडवील? 'त्यांच्या मागे जाऊ नका.'"

"सिद्धान्त स्पष्टपणे समजले गेले पाहिजेत. सत्याचा उपदेश करण्यासाठी स्वीकारले गेलेले पुरुष स्थिरपणे रोवलेले असले पाहिजेत; मग त्यांचे जहाज वादळ व झंझावात यांच्याविरुद्ध टिकून राहिल, कारण नांगर त्यांना दृढपणे धरून ठेवतो. फसवणुका वाढत जातील, आणि आपण बंडखोरीला तिच्या योग्य नावाने संबोधले पाहिजे. आपण संपूर्ण शस्त्रसामग्री धारण करून उभे राहिले पाहिजे. या संघर्षात आपण केवळ मनुष्यांनाच तोंड देत नाही, तर अधिपती आणि सत्ताधीश यांनाही देत आहोत. आपला सामना मांस व रक्त यांच्याविरुद्ध नाही. इफिसकरांस 6:10-18 आमच्या मंडळ्यांमध्ये काळजीपूर्वक आणि प्रभावी रीतीने वाचले जावे." Notebook Leaflets, 57, 58.